

PASTORATET

Av: Mikael Ström

Foto: Rikard Bromander

Pastoratet, ett av alla dessa band från Skaraborg. De är på väg att släppa en ny fullängdare nu, jag och trummslagaren Henke Bromander diskuterar dels den men även kultbandet VÅS som låg till grund för Pastoratet. Vi snackar även lite brokig historia och på slutet tittar även bandets sångare Goran in som gubben i lådan. Blir det mer av Pastoratet efter att den här skivan är släppt? Henke och Goran får berätta.

Tjäna Henke, du kan väl börja med att presentera bandmedlemmarna i Pastoratet och gärna någon kommentar om vad de tillför bandet utöver det musikaliska?

Ja men då är det Goran Dragojevic på sång, och vad ska jag säga om honom, vad tillför han egentligen? Jo stor förvirring tillför han, och massa skoj såklart. Sen har vi Stefan "Sleif" Franzén på bas, han pratar väldigt mycket. En gång prata han slut sin luft och svimma haha, det är vad han tillför. Mattias "Firren" Lyckfors på gitarr, han är ju dessutom låtskrivare samt tillför mycket alkohol. Och till sist är det Thomas Alloh som spelar gitarr, sologitarr, det han tillför är kraftig ADHD till bandet. Och så jag, Henke Bromander på trummor, jag står nog för en jävla oreda skulle jag tro. Och sen snor jag saker på fyllan haha! Thomas är vansinnig på mej. Men det tillför ju massa grejer haha!

Det är där du skulle säga att det är du som håller ordning på hela bandet.

Om jag är den ordningsamma i Pastoratet säger det en hel del, haha! Folk brukar undra om det ens går att hålla ordning på det här bandet. Det gör det inte. Trots oredan är det nog jag som orkar vara lite organiserad ibland kanske.

Ni bildades 2009 men har en historia längre tillbaka med VÅS. Jag hade faktiskt inte hört talas om det bandet innan jag gjorde research till den här intervjun, var du med där?

Ja det var jag. Om vi ska ta det från början är det så att jag och Goran har känt varandra sedan mellanstadiet, sen hamnade vi i samma klass på gymnasiet. Klassen vara ganska uppdelad, det var musikerfolket som jag tillhörde och sportfånarna som Goran tillhörde. En dag kom han och sa att han hade bildat ett band. Vi var kanske lite snorkiga mot honom och tänkte att vad var det för skit? Men han spelade upp någon låt och det var faktiskt skitbra, vi blev faktiskt lite avundsjuka. Det blev en kult i Tidaholm kring VÅS. Det var Goran och två andra sportfånar som hade gjort låtarna. Texterna var väl lite larviga men låtarna var jävligt bra får jag säga. Den där demon gick runt här i Tidaholm, spelades på fester och så vidare. När det blev dags för bandet att börja spela live var faktiskt Blogg as fuck-Masken, som jag spelar med i Bödel, med på trummor men han hade andra band och inte riktigt ork för att fortsätta, då hoppade jag in på trummor istället. Det måste varit runt 1994-95, alltså 30 år sedan, det är helt sjukt. VÅS var ett gymnasieband, väldigt kaosigt med mer fylla än spelningar. Men det var pubertal snuskpunk, vi sjöng mycket om folk här i trakten, larvigt men charmigt. Vi spelade i alla fall in några demos där på 90-talet.

Jag läste ju väldigt mycket fanzines på den tiden men vad jag kan komma ihåg har jag aldrig läst något om er. Men ni kanske gjorde mer väsen av er i Tidaholmstrakten än i resten av landet?

Ja det var väldigt lokalt. Vi spelade nog bara i Tidaholm, Falköping och Skövde, det var liksom den triangeln. Eftersom vi sjöng om saker som hände häromkring så kom vi aldrig ut någonstans heller, det var så oordnat så vi hade inte kommit någonstans ändå. Vi hade inga större ambitioner att nå utanför det här området heller. Det var mer ett supband, vi klädde ut oss till horor med smink och såg förjävliga ut. Men vi fick faktiskt en ganska stor publik häromkring men letade oss aldrig in i den övriga punkvärlden. Hade Masken och en annan kille som var med i början fortsatt kanske det hade varit annorlunda. De var ju riktiga punkare, jag själv spelade ju hårdrock på den tiden, så vi var inte riktigt inne i den scenen.

Hur länge var VÅS aktiva och hur såg tiden ut där mellan det bandet och Pastoratet, fanns det något band där emellan?

Vi höll på med VÅS fram till 2000 tror jag, sen hoppade jag med i The Liptones, då hade jag inte riktigt tid för VÅS så jag sket i det. Sen runt 2008 var det någon som tyckte att vi skulle göra en återförening vilket vi gjorde. Det kom 1200 pers till Folkets Park i Tidaholm, så det blev ett jävla liv. Då gjorde vi några spelningar till och det kom lika mycket folk på alla dessa spelningar. Det var helt sjukt. Då var vi ändå lite till åren och kände att det inte var riktigt det vi ville hålla på med. Vi hade fått barn och det kändes väl inte riktigt lika roligt att sjunga om snusk då. Så vi spolade VÅS, bytte namn till Pastoratet. Så det var egentligen samma band vilket folk hade lite svårt att fatta då.

Ropade folk efter VÅS-låtar då i början?

Hela tiden, och så är det fortfarande när vi spelar häromkring, det är kanske därför vi inte spelar jättemycket i Tidaholm med Pastoratet. Det är alldeles för förankrat med VÅS när folk ser oss på scenen.

Varje gång jag pratar med ett Skaraborgsband är det oundvikligt att inte komma in på alla dessa band som finns där, det är ju inte ett enda band som är dåligt liksom. Går det att räkna upp alla aktiva band som finns representerade i Pastoratet?

Jag är i alla fall med i fyra band. Det är Vänsternäven, The Liptones, Bödel och Pastoratet. Sen har vi medlemmar i Snutjävel och Pipex också. Jag tror att det är de banden om jag inte glömt något.

Just ja, chefredaktörn ville att jag skulle fråga om Pipex, men jag vettefan om jag ska låta bli att fråga om Pipex bara för det? Det jag funderar mest över är hur de kan ha så många lyssnare på Spotify? Ja, det har ju blivit värsta grejen, haha. Dom har ju mångmiljoner med streams. Jag kommer ihåg när de spelade in de där låtarna, det är ju jättegama låtar från 00-talet. De gjorde musiken på en synt och larvade sig mest, sen tog det 15 år och de där låtarna fick skruv. Vissa grejer får liv av sej självt och det ligger nog helt rätt i tiden.

Är det någon form av bonnhålagrej?

Ja det kan det ju vara men å andra sidan har de lika mycket streams i Stockholm och är runt i hela Sverige och spelar. Mattias är ju faktiskt ledig från Pastoratet just nu för att han inte har tid då han spelar med Pipex. Jag tror att dom haft 35 gig bara i år och vi tycker såklart han ska ta den chansen.

Jag visste ju inte hur många i Pastoratet som skulle vara med på den här intervjun, så nu har du eget mandat att dra fram en topp-3 lista över de bästa Skaraborgsbanden, det kan vara både aktiva och icke-aktiva band.

Oj, fan vad svårt. Men man måste ju självklart säga Asta Kask, det är oundvikligt eftersom de betytt så mycket för hela scenen och är ett svinbra band. Sen gillar vi alla Slaveriet som är jättebra. Det finns så många band men bara för det kommer jag inte på något. Men jag drar till med Deny också som är jävligt bra, de är ju lite mer kängpunk då. Sen har vi ju Blisterhead, det finns ju hur många bra band som helst. Även Anti Cimex härstammar ju härifrån och dom är ju asbra!

Hur kommer det sig att alla band är så bra, det finns ju inget dåligt band därifrån, inte vad jag har hört i alla fall?

Jag tycker inte heller det. Jag vet inte varför, det kanske har med Asta Kask att göra? Det har ju alltid varit ett punknäste här i Västergötland. På 90-talet var det mycket spelningar, även hardcorescenen var väldigt stor här, kanske inte så många band men däremot många spelningar. Punkscenen har alltid varit väldigt engagerad här. Men jag vet inte varför det har blivit en boom här nu sedan ungefär 10 år tillbaka i tiden. Det är nog bara tillfälligheter som har gjort det så.

Men det kanske är så som du säger, att det har funnits en tradition med Asta Kask och Cosa Nostra bland annat?

Ja jag tror det. Mariestad har ju haft en jättestark scen med lite hårdare punk. Falköping och Tidaholm var lite melodiosare då när jag växte upp. Så vi har väl haft en bra grogrund helt enkelt, en bra uppfostran.

Men Snutjävel då, varför verkar de vara så poppis bland EPA-raggarna?